

BOLİVYA HALKI İSYANDA

Neo- liberal politikalarla gittikçe zorlaşam yaşam şartları karşısında öfkeleri giderek artan Bolivya halkı ABD ile yapılan doğalgaz anlaşmasıyla birlikte sokaklara indi. İsyan dalgası büyüyerek devam ediyor.

Arjantin'den sonra Bolivya halkının ayaklanması neo-liberal politikalarla açlığa mahkum edilen güney Güney Amerika'nın fakir halklarının devrimci ruhunu kaybetmediğini egemen güçlere bir kez daha gösterdi.

Bolivya'da sağcı Sanchez hükümetinin A.B.D. ile doğalgaz anlaşması yapma istegine karşı başlayan ayaklanma tam bir isyana dönüştü. Başkan Sanchez de Lozada ("El Goni") istifa etti. Başkan yardımcısı Carlos Mesa vekaleten bu göreve geldi. o da istifa etti. Pentagon bir açıklama yaparak başkent La Paz'a "durumu değerlendirmek" üzere küçük bir askeri birim göndereceğini açıkladı.

Sanchez De Lozada'nın Bolivya'daki isyanı dağıtmak için ortaya attığı gaz kaynaklarının kullanımı için referandum önerisine rağmen göstericiler onun istifasının istemlerinin küçük bir

bölümünü oluşturduğunda ısrarlılar. Çatışmalar tüm Bolivya'ya yayıldı. Polis ve göstericiler arasındaki yoğun çatışmalar başkent La Paz'a 60 mil uzaklıktaki Patamayaca'da sürdü. En yoğun çatışmalar El Alto'dan La Paz'a kaydı. Barikatlar ve genel grev hayatı durma noktasına getirmiş durumda. İsyan polisi başkanlık sarayının etrafını çevirmiş durumda.

Göstericiler bir siper ağı oluşturarak barikatları tüm şehre yaymayı planlıyor. Uzak bölgelerdeki madenciler dinamitleriyle ve silahlarıyla başkente ve ordu birlikleriyle karşı karşıya gelecekleri El Goni'ye doğru yürüyüşlerine devam ediyorlar. Her isyanda olduğu gibi ordu ve güvenlik güçlerinde de bölünmeler var. İsyancılara ateş açmadıkları için Bolivya hükümetine bağlı onlarca asker idam edildi.

Topraksız köylüler La Paz'ın 80 kilometre güneyindeki Sanchez'in eşinin sahip olduğu 1800 hektarlık mülke girdiler ve mülkü özgürleştirdiler. Halk oylamasına gidilme kararı ile ortaklık biraz durulmuş gibi gözükse de isyan havası hala devam ediyor.

Ekonomik sorunlar canlarına tak eden kadın, erkek tüm Bolivyalılar hep bir ağızdan bağırıyor: *Fuera Goni* (Coni Dışarı)

KARA GAZETE

İktidar neredeyse direniş de orada

Kasım 2003

Sayı 4

karagazete@excite.com

http://karagazete.port5.com

SALDIRI DA SÜRÜYOR, DİRENİŞ DE

İktidarı ellerinde tutanlar kendi çıkarları için ezilen insanların üzerinde ekonomik ve politik tahakküm kurarken yaşananlara karşı öfke ve isyan giderek yükseliyor.

“KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ...”

Pirelli ekolas işçileri grevlerine destek için gelen KESK üyelerini karşılıyor

Eylül ayının sonlarından itibaren pek çok iş kolundaki işçilerin başlattıkları grevlere her geçen gün yenileri ekleniyor. Her şeyin yolunda gittiği yalanyla insanlar kandırılmaya çalışılırken işçi sınıfı var olan duruma karşı tepkisini gittikçe büyüyen bir biçimde gösteriyor.

Kristal-ış sendikası üyesi oldukları için işten atılan Paşabahçe Eskişehir Sanayi ve Ticaret A.Ş. çalışanı 350 işçinin iş yeri önünde kurdukları çadırlardan ayrılmayarak başlattıkları direniş pek çok başka şehirdeki cam işçilerinin ve Eskişehir halkının desteğiyle büyüyerek devam ediyor. 16 Ekim'de İstanbul'daki yüzlerce işçinin desteğiyle düzenledikleri eylemde “İş Ekmek yoksa barış da yok” “Kurtuluş yok Tek başına ya hep beraber, ya hiçbirimiz” sloganları atan Paşabahçe işçileri “Eğer biz bu fabrikaya dönemezsek bu fabrika Eskişehir'de barınmaz” diyerek kararlılıklarını belirttiler. 20 gündür çadırlarda kaldıklarını ve birlikte verdikleri mücadeleyle mutlaka kazanacaklarını belirten işçiler taleplerini içeren dilekçenin Şişe Cam yöneticilerine verilmesinin polis tarafından engellenmesini sloganlarla protesto ettiler. Sendika bürokratları ise işçilerin iradesini hiçe sayar biçimde protestoyu engelledi. Yapılan açıklamanın ardından işçiler otobüslere binerek dağıldı.

290 milyon lirayla haftanın altı günü, yıllık izin hakkı olmadan çalışmak zorunda bırakılan Bahçelievler PTT'de taşeron firmaya bağlı çalışan işçilerin iş bırakma eylemleri ise 1 Kasım itibarıyla 16. gününe girdi. İşçiler Bahçelievler Posta Dağıtım Merkezi önünde dönüşümlü olarak 24 saat beliyorlar. Takım sözleşmesi yapılması, kadrolu çalışanlar ile eşit işe eşit ücret uygulaması, işçilerin keyfi olarak çıkartılmasını engellemek için disiplin kurulu oluşturulması, iş yeri hekiminin bulundurulması işçilerin talepleri arasında. Aynı şartlarda çalışan farklı bölgelerdeki posta dağıtım işçilerinin de iş durdurması durumunda posta trafiğinin kilitlenebileceği belirtiliyor.

Bunlar dışında pek çok yerde işçileri benzer eylemlilikleri sürüyor. Ayrıca Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), Yönetim Kurulu, taleplerinin kabul görmemesi durumunda 5 Kasım'da iş bırakma eylemi yapacaklarını açıkladı. Açıklamada, ücretsiz sağlık hakkına, sağlık ve sosyal hizmet emekçilerinin iş güvencesine, ücret taleplerine yönelik olarak 3 Kasım 2003'te alanlarda taleplerini dile getirileceği vurgulanarak, taleplerinin TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'nda dikkate alınmaması durumunda ise, 5 Kasım 2003 tarihinde acil servisler dışında hizmet üretilmeyeceği duyuruldu.

GEÇİCİ VERGİLER KALICI OLDU

Hükümet, devlet kurumunun vazgeçilmez parçalarından vergi uygulamasında yine bir ilkesizlik örneği sergiledi; 17 Ağustos depremi sonrasında getirilen ve deprem vergisi olarak bilinen özel iletişim ve özel işlem vergilerini kalıcı hale getirme kararı aldı.

1999'da hükümet, deprem vergisi adıyla bilinen ek vergiler koymuştu. Cep telefonundan, vergi beyannamelerine, Spor Toto kuponlarından Milli Piyango biletlerine, uçak biletlerinden gümrük ve pasaport işlemlerine kadar özel işlem ve özel iletişim adında yeni vergiler ödenmeye başlanmıştı. Ancak bu vergiler depremden sonra da ekonomik kriz gerekçesiyle sürdürüldü.

17 Ağustos depremi devlet kurumu için bir sınama olmuştu. Kocaeli, Sakarya ve İstanbul başta olmak üzere bölgedeki şehirlerin etkilendiği depremin ilk günlerinde devlet hiçbir yardım faaliyetini organize edememiş, sadece bölgede daha çok karışıklık çıkartan bürokratlar gitmişti. Buna karşılık bölgeye depremden hemen sonra kurtarma ve yardım amaçlı bir çok insan gitmiş, kamyonlarla tonlarca gıda ve eşya iletilmişti. Hatta maddi durumu kötü olduğundan yardım edemeyen bir köylünün tarlasındaki karpuzları şehire getirerek bedava dağıtması gibi bir çok örnek görülmüştü o günlerde.

Tüm bu yardımlar, devletin organize(!?) olabildiği ilerleyen günlerde kesilmek zorunda kaldı. Devlet ilk olarak diğer şehirlerden gelen yardımları merkezi bir yerde toplayıp dağıtmak şeklinde bir karar aldı ve başka yerlerde dağıtım yapmayı yasakladı. Bu sebepten dolayı bölgeye gelen yardımda önemli bir azalma oldu. Ardından alınan kararla ise yardım nerede ise kesildi : Devlet, deprem vergisi koymuştu. Bu deprem vergisi ise bölgede kullanılmak yerine o günlerde memur maaşlarını ödemek için kullanılmıştı.

Depremde , dünyada yüzyılın felaketi olarak anılırken, bölgenin sanayi bölgesi olmasından dolayı gelecek vergiler kesilmesin diye afet bölgesi ilan edilmemişti. Prefabrik konutlar uzun bir süre bitirilememiş ve insanlar çadırlarda aylarca yaşamıştı. Dönemin bakanlarından Koray Aydın, prefabrikleri bahane edere kendi reklamını billboardlarda yapmıştı. Kalıcı konutlar ise depremden yıllar sonra yeni yeni bitiriliyor...

Deprem vergisi, bunca olaydan sonra, belki depremin etkileri asla geçmeyeceği için belki de başka nedenlerle(!) kalıcı hale getiriliyor. Siyasi iktidarı ellerinde tutanlar bu paraları egemenliklerini ve servetlerini arttırmak için kullanırken olan gene her zamanki gibi açlık sınırı altında yaşayan milyonlarca insana oluyor.